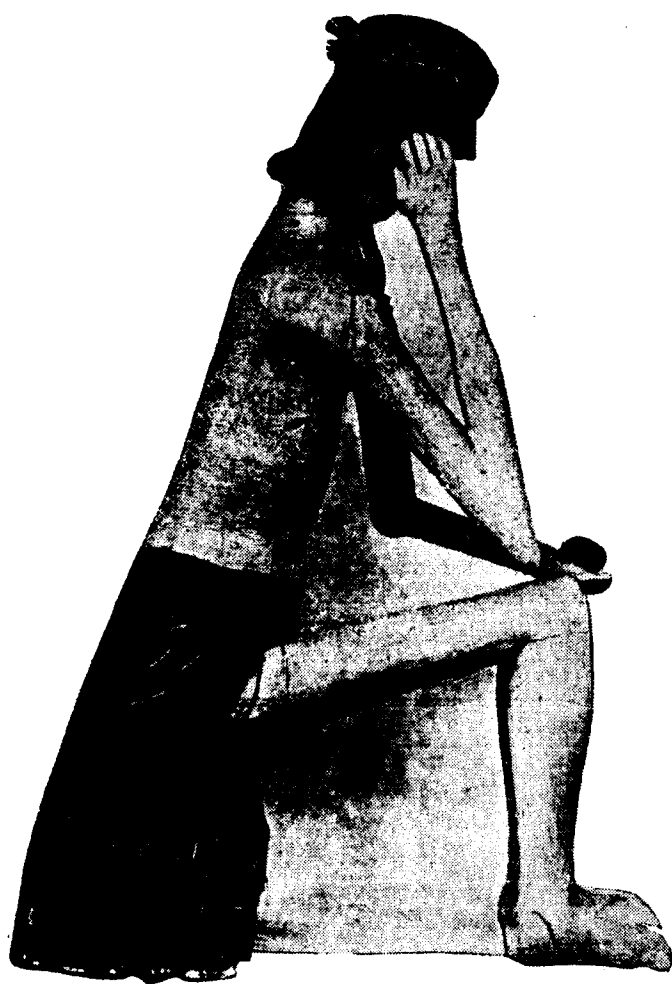

POLSKA SZTUKA LUDOWA

ROK I LISTOPAD – GRUDZIEN 1947 Nr 1–2

REDAGUJE ZESPÓŁ KIEROWNIKÓW SEKCJI
PAŃSTWOWEGO INSTYTUTU BADANIA SZTU-
KI LUDOWEJ * REDAKTOR NACZELNY JO-
ZEF GRABOWSKI * WYDAWCA PAŃSTWO-
WY INSTYTUT BADANIA SZTUKI LUDOWEJ *
KIEROWNICZKA SEKCJI WYDAWNICZEJ BAR-
BARA SUCHODOLSKA * OKŁADKA I UKŁAD
GRAFICZNY CZESŁAW WIELHORSKI * KLI-
SZE: BIURO INFORMACJI GOSPODARCZEJ PO-
ZNAŃ - SPÓŁDZIELNIA WYDAWNICZA CZY-
TELNIK WARSZAWA - WOJSKOWY INSTYTUT
GEOGRAFICZNY WARSZAWA * TŁO CZONO
W Drukarni Ministerstwa Sprawiedli-
wości w Warszawie pod kierunkiem TA-
DEUSZA GALEWSKIEGO * REDAKCJA I ADMI-
NISTRACJA: MINISTERSTWO KULTURY I SZTU-
KI, PAŃSTWOWY INSTYTUT BADANIA SZTU-
KI LUDOWEJ, WARSZAWA RAKOWIECKA 4A

MIESIĘCZNIK ORGAN PAŃSTWOWEGO INSTYTUTU BADANIA SZTUKI LUDOWEJ

L'ART POPULAIRE POLONAIS

REVUE MENSUELLE

POLISH PEASANT ART

Państwowa Szkoła dla instruktorów
Teatrów Ochotniczych
w Lublinie

Sygnatura **D 162/3**

T R E S C

ARTYKUŁY TEORETYCZNE

KSAWERY PIWOCKI — Pojęcie sztuki ludowej. **JOZEF GRABOWSKI** — Zagadnienie stylu ludowego. **JULIAN KRZYŻANOWSKI** — O poznanie literatury ludowej. **ADOLF CHYBIŃSKI** — O potrzebach polskiej etnografii muzycznej. I. Zagadnienia kolbergowskie.

O P R A C O W A N I A

MARIA ŻAKOWSKA — Stanisław Kosiarski
garncarz ilżecki. **JOZEF GRABOWSKI** — Zbój-
nickie obrazy na szkłe. **GERARD CIOŁEK** —
Dach w polskim budownictwie wiejskim.

PUBLIKACJE MATERIAŁOW

JANUSZ SWIEŻY — Świątkarze biłgorajscy.

D Z I A Ł I N F O R M A C Y J N Y

Powstanie, organizacja i charakter Państwowego Instytutu Badania Sztuki Ludowej. ZOFIA CIEŚLA-REINFUSSOWA — Badania zdobnictwa ludowego w Krakowskim, na Góralczyźnie i Dolnym Śląsku. B. B. — Prace badawcze sekcji malarstwa i rzeźby. P. I. B. S. L.

W narodzie polskim tkwią obłąki zolotowości.
Mamy bardzo bogatą sztukę ludową, jej nie ignorujemy.
Mamy tańce ludowe, mamy pieśni ludowe, strój regio-
nalny, wytwory samorodnej sztuki chłopskiej z otoczenia,
którego nam immanentnie nie wolno.

Wszystko to w stajni wartości w kulturze ludowej,
w kulturze chłopskiej musi być przetworzone przez
wielkich artystów i wejść do kultury narodowej.

Szły to nie stajnie sztuka polska, naciągane echa
i innych mniemców polskości - wierzymy do starcia
sztuki ogólnoludowej, nowe wartości i urodziny uimy
racunek dla narodu polskiego.

Stworzenie sztuki ludowej jest jednak dołgim nie-
dostatekiem badawym. Poznanie go, badanie i ustalenie
wzrostu jego wartości i wartości - a specjalnie tych,
które pozwoliły sztuce ludowej być naprawdę sztuką
mas - oto główne zadania, które postawiamy

Państwowemu Instytutowi Badania Sztuki Ludowej.
Organ Instytutu „Polska Sztuka Ludowa” ma być
nie tylko uchwytnym narzędziem jego pracy, lecz również
tytułem między Instytutem a społeczeństwem, przy
pomocy którego rezultaty badań nad sztuką
ludową będą mogły wchodzić nie w bieżące życie
kulturalne.

Stefan Dybowski

Warszawa, 15. XI. 1947

NV 14. 056

Wielorakie zadania stawiamy naszemu miesięcznikowi. Jako organ Instytutu Badania Sztuki Ludowej służyć będzie on przede wszystkim jego celom. Ma on być narzędziem pracy Instytutu, łącznikiem między jego współpracownikami, miejscem publikacji materiałów uzyskiwanych w badaniach terenowych, probierzem stawianych tez i teorii, wreszcie informatorem w zakresie spraw interesujących badacza sztuki ludowej. Publikacją materiałów, uzyskiwanych w badaniach terenowych, chcemy przełamać, szkodliwy dla rozwoju nauki, zwyczaj zachowywania ich jedynie do dyspozycji — przypadkowego często — odkrywcy, co uniemożliwia wykorzystanie ich wielostronne przez wszystkich interesujących się danym przedmiotem. Jest to bowiem zagadnienie dotyczące zarówno uspołecznienia pracy naukowej jak też jej ekonomii. To są główne zadania „Polskiej Sztuki Ludowej”, lecz nie jedyne. Przez pismo nasze mamy nadzieję uzyskać powiązanie pracy badacza specjalisty z wiadomościami posiadanymi przez miłośników i zbieraczy. Otwierając łamy naszego pisma dla materiałów przez nich dostarczanych, dzielić się będziemy wzajemnie spostrzeżeniami i doświadczeniami. Chcemy, by w ten sposób wiedza nie była tylko hermetycznie zamkniętą dziedziną specjalistów, ale stała się udziałem wszystkich zainteresowanych, tworzona była na ich oczach i przy ich czynnym współudziale. Wreszcie chcemy, by — zgodnie ze słowami Ministra Stefana Dybowskiego — przez łamy naszego pisma przenikała wiedza o sztuce ludowej w bieżące życie artystyczne. Będziemy więc dążyli, by „Polska Sztuka Ludowa” znalazła się wszędzie tam, gdzie tworzy się nowa kultura, a zatem w uczelniach, zwłaszcza artystycznych, pracowniach artystów, świetlicach, kursach itp. kuźnicach nowej sztuki polskiej. Nadto zaś w rękach artystów ludowych, dla których świadomość, że twórczość ich traktowana jest na równi z pracą artystów miejskich, winna być podporą w ich działalności, będącej wkładem wsi w zbiorowe życie kulturalne całego narodu. Zamierzamy w końcu o walorach i stanie naszej twórczości ludowej informować, poprzez „Polską Sztukę Ludową” zagranicę, która zawsze okazywała wybitne zainteresowanie dla tej dziedziny polskiej sztuki narodowej.

R E D A K C J A